

Overensstemmelse med de i den ny Lov giorte almindelige Regler, saa at altsaa navnlig Ophør eller Formindskelse af Træng fremtidig bliver uden Indflydelse ogsaa paa de fra tidligere Tid og under andre lovbestemte Forudsætninger bevilgede Invalideforsørgelser.

I § 27 har man da for alle efter Lov af 9de April 1851 bevilgede Invalideforsørgelser foreslaaet definitivt at fastslaa den Forhøielse af 20 pCt., som har været bevilget paa de senere Aars Finantslove for et Aar ad Gangen.

I § 28,

der iverigt stemmer med den samme Paragraf i Udvalgets Udtast, sigtes der ved Tilføielsen: „af ældre Datum end 15de Mai 1875“ til, at det samme 20 pCt. Tillæg, hvorefter er Tale, første Gang er bevilget ved Finantsloven for 1875—76, som udkom 15de Mai 1875, og det selvfølgelig ikke kan være Meningen, at der ogsaa af denne Forhøielse fremtidig skal beregnes en yderligere 20 pCts. Forhøielse.